

**PREZES
URZĘDU OCHRONY
KONKURENCJI I KONSUMENTÓW**

DIH-74-113(7)/14/CS

Warszawa, dnia 19 grudnia 2014 r.

DECYZJA DIH-2 NR 91/2014

Na podstawie art. 138 § 1 pkt 1 w związku z art. 127 § 3 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2013 r., poz. 267 z późn. zm.) oraz art. 7 ust. 1 pkt 1, art. 12 ust. 1, art. 24 ust. 1, 4 i 5 w związku z art. 3 ust. 1 ustawy z dnia 25 sierpnia 2006 r. o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw (Dz. U. Nr 169, poz. 1200 z późn. zm.), po przeprowadzeniu postępowania administracyjnego w przedmiocie ponownego rozpatrzenia sprawy dotyczącej nałożenia na przedsiębiorcę „STARTER” SPÓŁKA Z OGRANICZONĄ ODPOWIEDZIALNOŚCIĄ SPÓŁKA KOMANDYTOWA z siedzibą w Rzeszowie, obowiązku uiszczenia na rachunek Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów kwoty stanowiącej równowartość kosztów przeprowadzonych badań laboratoryjnych próbki oleju napędowego o numerze 1096/14/9451, niespełniającego wymagań jakościowych, zakończonej decyzją Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów nr DIH-2 Nr 77/2014 z dnia 6 listopada 2014 r., Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów - **utrzymuje zaskarżoną decyzję w mocy.**

UZASADNIENIE

Pismem z dnia 14 listopada 2014 r., przedsiębiorca „STARTER” SPÓŁKA Z OGRANICZONĄ ODPOWIEDZIALNOŚCIĄ SPÓŁKA KOMANDYTOWA z siedzibą w Rzeszowie (dalej także: „Przedsiębiorca” lub „Strona”), złożył wniosek o ponowne rozpatrzenie sprawy zakończonej decyzją Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów nr DIH-2 Nr 77/2014 z dnia 6 listopada 2014 r., dotyczącą nałożenia na Przedsiębiorcę obowiązku uiszczenia na rachunek Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów kwoty stanowiącej równowartość kosztów przeprowadzonych badań laboratoryjnych próbki oleju napędowego o numerze 1096/14/9451, niespełniającego wymagań jakościowych.

W trakcie kontroli przeprowadzonej w dniu 12 sierpnia 2014 r. na stacji paliw w Rzeszowie, przy ul. Przemysłowej 13, inspektorzy reprezentujący Podkarpackiego Wojewódzkiego Inspektora Inspekcji Handlowej pobrali do badań z partii liczącej 1792 litry próbki oleju napędowego, tj. próbkę numer 1096/14/9451 i próbkę kontrolną numer 5747/14/9451 w ilości 4 i 0,8 litra każda, na podstawie protokołu pobrania próbek paliw nr 000948.

Następnie inspektorzy reprezentujący Podkarpackiego Wojewódzkiego Inspektora Inspekcji Handlowej, przekazali w dniu 14 sierpnia 2014 r. próbkę oleju napędowego do akredytowanego, niezależnego laboratorium Instytutu Nafty i Gazu – Państwowego Instytutu Badawczego w Krakowie, według protokołu przyjęcia próbek do badania nr M/TA2/222/2014.

Badania laboratoryjne przeprowadzone przez akredytowane, niezależne laboratorium Instytutu Nafty i Gazu – Państwowy Instytut Badawczy w Krakowie (sprawozdanie z badań nr M/TA2/222/14) wykazały, że oferowany w dniu kontroli tj. 12 sierpnia 2014 r. olej napędowy (o numerze próbki 1096/14/9451), nie spełnia wymagań jakościowych określonych w obowiązującym w dniu kontroli § 1 pkt 2 rozporządzenia Ministra Gospodarki z dnia 9 grudnia 2008 r. w sprawie wymagań jakościowych dla paliw ciekłych (Dz. U. z 2013 r., poz. 1058), zwanego dalej: „rozporządzeniem”, z uwagi na zaniżoną odporność na utlenianie, której wynik badania wyniósł 9,7 h, przy wymaganiach jakościowych min. 20 h.

W toku kontroli w dniu 22 sierpnia 2014 r. inspektorzy reprezentujący Podkarpackiego Wojewódzkiego Inspektora Inspekcji Handlowej, poinformowali Stronę o wynikach badań próbki oleju napędowego pobranego w dniu 12 sierpnia 2014 r. o numerze 1096/14/9451, przekazali egzemplarz sprawozdania z badań o numerze M/TA2/222/14 oraz poinformowali o możliwości złożenia wniosku o zbadanie próbki kontrolnej.

Przedsiębiorca nie złożył wniosku o zbadanie próbki kontrolnej numer 5747/14/9451 pobranej do badań w toku kontroli w dniu 12 sierpnia 2014 r.

Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów mając na uwadze wyniki badań laboratoryjnych przeprowadzonych przez akredytowane, niezależne laboratorium Instytutu Nafty i Gazu – Państwowego Instytutu Badawczego w Krakowie, zgodnie z art. 61 § 1 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2013 r., poz. 267 z późn. zm.), dalej – „Kodeks postępowania administracyjnego”, pismem z dnia 1 października 2014 r. powiadomił Przedsiębiorcę jako stronę postępowania, o wszczęciu postępowania administracyjnego w sprawie dotyczącej ustalenia wysokości należności pieniężnej stanowiącej równowartość kosztów przeprowadzonych badań próbki oleju

napędowego oraz nałożenia na przedsiębiorcę obowiązku jej uiszczenia na rachunek Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów. Przedsiębiorca został także poinformowany, że przed wydaniem decyzji kończącej postępowanie w sprawie, jako stronie biorącej udział w postępowaniu administracyjnym przysługuje, na podstawie art. 10 Kodeksu postępowania administracyjnego, prawo wypowiedzenia się, co do zebranych dowodów i materiałów oraz żądań zgłoszonych w trakcie postępowania, a także prawo do składania wniosków dowodowych. Strona skorzystała z przysługującego jej prawa.

Pismem z dnia 14 października 2014 r., Przedsiębiorca wniósł o odstąpienie od nałożenia należności pieniężnej stanowiącej równowartość kosztów przeprowadzonych badań próbek oleju napędowego. Strona twierdziła, iż zaniżona wartość odporności na utlenianie oleju napędowego spowodowana jest błędami w badaniach (w tym próbopobrania, przechowywania oraz zabezpieczenia próbki kontrolnej) i może stanowić zdaniem Przedsiębiorcy, podstawę do uznania kontroli paliwa jako nierzetelnej, ponieważ upływ czasu jaki minął od daty pobrania próbki do jej zbadania mógł spowodować zmiany parametrów jakościowych próbki.

Strona w ww. piśmie wyjaśniła, iż paliwo nabywa u jednego dostawcy, a w chwili kontroli w zbiorniku znajdowało się niewiele paliwa, co mogło zdaniem Strony oznaczać, że na dnie zbiornika znajdowały się resztki dodatków do biopaliwa.

W ocenie Przedsiębiorcy paliwo spełniało normy, tym bardziej, iż dostawca paliwa dysponuje certyfikatami jakości paliwa.

Decyzją nr DIH-2 Nr 77/2014 z dnia 6 listopada 2014 r., Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów nałożył na Przedsiębiorcę obowiązek uiszczenia na rachunek Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów kwoty stanowiącej równowartość kosztów przeprowadzonych badań laboratoryjnych próbki oleju napędowego o numerze 1096/14/9451, niespełniającego wymagań jakościowych.

Pismem z dnia 14 listopada 2014 r., Strona wniosła o ponowne rozpatrzenie sprawy zakończonej decyzją nr DIH-2 Nr 77/2014 z dnia 6 listopada 2014 r. W treści przedmiotowego wniosku, Przedsiębiorca podtrzymał swoje dotychczasowe stanowisko wyrażone w toku postępowania pierwszoinstancyjnego. Strona stwierdziła, iż zaniżona wartość odporności na utlenianie oleju napędowego spowodowana jest błędami w badaniach (w tym próbopobrania, przechowywania oraz zabezpieczenia próbki kontrolnej) i może stanowić zdaniem Przedsiębiorcy, podstawę do uznania kontroli paliwa jako nierzetelnej ponieważ upływ czasu jaki minął od daty pobrania próbki do jej zbadania mógł spowodować zmiany parametrów jakościowych próbki.

Strona w ww. piśmie wyjaśniła, iż paliwo nabywa u jednego dostawcy, a w chwili kontroli w zbiorniku znajdowało się niewiele paliwa, co mogło zdaniem Strony oznaczać, że na dnie zbiornika znajdowały się resztki dodatków do biopaliwa.

W ocenie Przedsiębiorcy paliwo spełniało normy, tym bardziej, iż dostawca paliwa dysponuje certyfikatami jakości paliwa.

Pismem z dnia 26 listopada 2014 r., Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów powiadomił Przedsiębiorcę, o wszczęciu postępowania w przedmiocie ponownego rozpatrzenia sprawy zakończonej zaskarżoną decyzją nr DIH-2 Nr 77/2014 z dnia 6 listopada 2014 r. Przedsiębiorca został także poinformowany, że przed wydaniem decyzji kończącej postępowanie w sprawie, jako stronie biorącej udział w postępowaniu administracyjnym przysługuje, na podstawie art. 10 Kodeksu postępowania administracyjnego, prawo wypowiedzenia się, co do zebranych dowodów i materiałów oraz żądań zgłoszonych w trakcie postępowania, a także prawo do składania wniosków dowodowych. Strona nie skorzystała z przysługującego jej prawa.

Rozpoznając wniosek o ponowne rozpatrzenie sprawy, Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów zważył, co następuje.

Mając na względzie całość zebranego w sprawie materiału dowodowego, na wstępie należy podkreślić, iż stosownie do postanowień art. 3 ust. 1 ustawy z dnia 25 sierpnia 2006 r. o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw (Dz. U. Nr 169, poz. 1200 z późn. zm.), dalej: „ustawa o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw” – paliwa transportowane, magazynowane, wprowadzane do obrotu oraz gromadzone w stacjach zakładowych powinny spełniać wymagania jakościowe określone dla danego paliwa, ze względu na ochronę środowiska, wpływ na zdrowie ludzi oraz prawidłową pracę silników zamontowanych w pojazdach, ciągnikach rolniczych, a także maszynach nieporuszających się po drogach, a także rekreacyjnych jednostkach pływających.

Jak już podniesiono na wstępie, badania laboratoryjne przeprowadzone przez akredytowane, niezależne laboratorium Instytutu Nafty i Gazu – Państwowy Instytut Badawczy w Krakowie (sprawozdanie z badań nr M/TA2/222/14) wykazały, że oferowany w dniu kontroli tj. 12 sierpnia 2014 r. olej napędowy (o numerze próbki 1096/14/9451), nie spełnia wymagań jakościowych określonych w obowiązującym w dniu kontroli § 1 pkt 2 rozporządzenia, z uwagi na zaniżoną odporność na utlenianie, której wynik badania wyniósł 9,7 h, przy wymaganiach jakościowych min. 20 h.

Zgodnie z art. 7 ust. 1 pkt 1 ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw zabrania się transportowania, magazynowania, wprowadzania do obrotu oraz

gromadzenia w stacjach zakładowych paliw ciekłych, jeżeli nie spełniają wymagań jakościowych określonych w przepisach wydanych na podstawie art. 3 ust. 2 pkt 1 lub art. 6 ust. 3 ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw.

W kontekście powyższego należy stwierdzić, iż wprowadzenie do obrotu oleju napędowego, niespełniającego wymagań jakościowych określonych w rozporządzeniu, stanowi naruszenie dyspozycji cytowanych powyżej przepisów art. 3 ust. 1 i art. 7 ust. 1 pkt 1 ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw.

Odnosząc się do treści wniosku o ponowne rozpatrzenie sprawy z dnia 14 listopada 2014 r., należy na wstępie wyjaśnić, iż Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów, zgodnie z art. 12 ust. 1 ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw, zarządza systemem monitorowania i kontrolowania jakości paliw. Celem jaki legł u podstaw wydania ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw, jest ograniczenie negatywnych skutków oddziaływania paliw na środowisko oraz zdrowie ludzi (art. 1). Dla realizacji tego celu został stworzony system monitorowania i kontrolowania jakości paliw (art. 11) mający za cel przeciwdziałanie transportowaniu, magazynowaniu, wprowadzaniu do obrotu paliw niespełniających wymagań jakościowych określonych w odrębnych przepisach. Do zadań systemu należy m.in. kontrolowanie jakości paliw u przedsiębiorców. Systemem, jak to już wskazano powyżej, zarządza Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów (art. 12), zaś czyni to przy pomocy Inspekcji Handlowej. Należy zaznaczyć, iż zgodnie z art. 17 ust. 1 ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw inspektor w toku postępowania kontrolnego pobiera dwie próbki (próbkę i próbkę kontrolną), z których jedna badana jest z urzędu, a druga – próbka kontrolna – na wniosek Kontrolowanego. Strona nie złożyła wniosku o zbadanie próbki kontrolnej pobranej do badań w dniu 12 sierpnia 2014 r. Przepis art. 24 ust. 1 omawianej ustawy, w sytuacji gdy badania wykazały, że paliwo nie spełnia wymagań jakościowych, obowiązuje zarządzającego systemem do nałożenia na kontrolowanego w drodze decyzji, obowiązku uiszczenia kwoty stanowiącej równowartość kosztów przeprowadzonych badań.

Dodatkowo należy wyjaśnić, iż w sytuacji, gdy przeprowadzone badania wykażą, że paliwo spełnia wymagania jakościowe, koszt tych badań ponosi Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów jako zarządzający systemem monitorowania i kontrolowania jakości paliw.

Odnosząc się do zarzutu Strony dotyczącego niewłaściwego pobrania próbki, przechowywania pojemnika na próbki oraz niewłaściwego zabezpieczeniu pojemnika z próbką, ponownie należy podkreślić, iż zgodnie z normą PN-EN 14275 pkt. 4.1 Pojemniki na

próbki – powinno się stosować nieużywane pojemniki metalowe o pojemności około 4l, wykonane z materiału niezawierającego ołowiu, co miało miejsce w niniejszej sprawie.

Wypada również podkreślić, iż pojemniki do których pobiera się próbki paliwa są jednorazowego użytku. Nie ma więc możliwości zanieczyszczenia pojemnika innym paliwem. Należy również dodać, że Strona w toku postępowania kontrolnego nie wносиła uwag ani zastrzeżeń do niewłaściwego pobrania próbki, niewłaściwego zabezpieczeniu pojemnika z próbką.

Zgodnie z wymogami zawartymi w rozporządzeniu Ministra Gospodarki z dnia 1 września 2009 r. w sprawie sposobu pobierania próbek paliw ciekłych i biopaliw ciekłych (Dz. U. Nr 147 poz. 1189) oraz postanowieniami normy PN-EN ISO 3170 „Ciekłe produkty naftowe. Ręczne pobieranie próbek” inspektorzy reprezentujący Podkarpackiego Wojewódzkiego Inspektora Inspekcji Handlowej przystąpili do poboru próbek. W protokole kontroli z dnia 12 sierpnia 2014 r. (ANU.8361.227.2014) znajduje się opis czynności dokonanych przed przystąpieniem do poboru próbek. W powyższym protokole zanotowano, iż przed pobraniem próbek paliwa końcówkę przewodu wlewowego dystrybutora oczyszczono bawełnianą szmatką i przepłukano 4 litrami produktu. Próbkę oraz próbkę kontrolną paliwa o objętości 4 i 0,8 litrów każda, wiano do atestowanych pojemników metalowych, szczelnie zamknięto, zaplombowano plombownicą o treści „WIIH 1. RZESZÓW” i oznakowano poprzez umieszczenie przy każdej próbce etykiety zawierającej numery identyfikujące podane przez dyspozytora. Pobrane próbki niezwłocznie umieszczono w schłodzonych pojemnikach w warunkach uniemożliwiających zmianę jakości paliwa ciekłego i jego cech charakterystycznych.

Biorąc powyższe pod uwagę, dokonując analizy, a zarazem oceny akt sprawy, Prezes UOKiK opiera się na dowodach zebranych w toku toczącego się postępowania. Wobec sformułowanego przez Stronę zarzutu dotyczącego niewłaściwego pobrania próbki, przechowywania pojemnika na próbki i niewłaściwego zabezpieczeniu pojemnika z próbką, kluczowymi dowodami w sprawie są: protokół kontroli z dnia 12 sierpnia 2014 r. (sygn. ANU.8361.227.2014) oraz protokół pobrania próbek nr 000948 z dnia 12 sierpnia 2014 r. Z treści tych dokumentów, wynika że kontrolę przeprowadzono w obecności Pana Wiesława Mikruta – prezesa spółki. Również próbki pobrano w obecności Pana Wiesława Mikruta. Obydwa protokoły zostały podpisane przez Pana Wiesława Mikruta. Podpisanie tych protokołów odbyło się zgodnie z dyspozycją art. 20 ust. 1b ustawy z dnia 15 grudnia 2000 r. o Inspekcji Handlowej (Dz.U. z 2014 r., poz. 148 z późn. zm.), dalej: „ustawa o Inspekcji

Handlowej”, który stanowi, że protokół podpisuje inspektor oraz kontrolowany lub osoba przez niego upoważniona, w którego obecności przeprowadzono kontrolę.

Biorąc powyższe pod uwagę, należy stwierdzić, iż przepis art. 20 ustawy o Inspekcji Handlowej, przewiduje możliwość odmowy podpisania protokołu (ust. 1e) oraz możliwość zgłoszenia uwag bezpośrednio do protokołu kontroli lub w terminie 7 dni od dnia przedstawienia protokołu do podpisu wniesienia ich na piśmie (ust. 2). Strona nie skorzystała z tych możliwości, podpisując protokół bez zastrzeżeń. Nie wniosła też żadnych zastrzeżeń, w terminie późniejszym, wynikającym z cytowanego przepisu.

Odnosząc się do podnoszonej przez Przedsiębiorcę kwestii niewielkiej ilości paliwa w zbiorniku podczas kontroli, co mogło zdaniem Strony oznaczać, że na dnie zbiornika znajdowały się resztki dodatków do biopaliwa, należy podkreślić, iż w dniu kontroli dystrybutor, z którego pobierano próbki, był czynny i dostępny dla konsumentów. W toku kontroli Strona nie zgłaszała, że w zbiorniku do którego był podłączony dystrybutor, znajduje się niewielka ilość paliwa i ma wątpliwości, czy nie jest ona zanieczyszczona resztkami dodatków biopaliwa, co mogłoby mieć wpływ na jakość oferowanego paliwa, a w konsekwencji na wyniki badań laboratoryjnych, które wykazały, że przedmiotowe paliwo nie spełnia wymagań jakościowych. Jeżeli Przedsiębiorca faktycznie miał wątpliwości co do możliwości zanieczyszczenia oleju napędowego resztkami dodatków do paliwa i oferował ten olej konsumentom to należy uznać, iż czynił to z pełną świadomością.

Powyższe dowody wskazują, że na etapie pobierania próbek i po podpisaniu protokołu kontroli, nie kwestionowano sposobu ich pobierania jako niezgodnego z przepisami prawa. Zgodnie bowiem z protokołem kontroli sporządzonym w dniu 12 sierpnia 2014 r. próbki do badań pobrano zgodnie ze sposobem określonym w rozporządzeniu w sprawie sposobu pobierania próbek paliw ciekłych i biopaliw ciekłych.

Symptomatycznym jest również fakt, że Strona kwestionując wyniki badań próbki o numerze 1096/14/9451, nie skorzystała z możliwości zbadania próbki kontrolnej o numerze 5747/14/9451. Wypada w tym miejscu przypomnieć, że w toku kontroli w dniu 22 sierpnia 2014 r. inspektorzy reprezentujący Podkarpackiego Wojewódzkiego Inspektora Inspekcji Handlowej, poinformowali Stronę o wynikach badań próbki oleju napędowego pobranego w dniu 12 sierpnia 2014 r. o numerze 1096/14/9451, przekazali egzemplarz sprawozdania z badań o numerze M/TA2/222/14 oraz poinformowali o możliwości złożenia wniosku o zbadanie próbki kontrolnej. Przedsiębiorca, pomimo prawidłowego pouczenia nie złożył wniosku o zbadanie próbki kontrolnej numer 5747/14/9451 pobranej do badań w toku kontroli w dniu 12 sierpnia 2014 r.

Po pobraniu próbek i ich niezwłocznym umieszczeniu w schłodzonych pojemnikach w warunkach uniemożliwiających zmianę jakości paliwa ciekłego i jego cech charakterystycznych, zgodnie z art. 22 ust.1 ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw, w dniu 14 czerwca 2014 r. inspektorzy reprezentujący Podkarpackiego Wojewódzkiego Inspektora Inspekcji Handlowej przekazali próbki oleju napędowego do akredytowanego, niezależnego laboratorium Instytutu Nafty i Gazu – Państwowego Instytutu Badawczego w Krakowie, według protokołu przyjęcia do badania numer M/TA2/222/2014. W ww. protokole laboratorium zamieściło informację, iż szczelność przekazanego pojemnika była prawidłowa, próbka była zaplombowana prawidłowo, a plomba była nienaruszona.

W świetle przepisów art. 22 ust. 1 – 4 w związku z art. 25 ust. 1 ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw, badania próbek paliw w ramach systemu prowadzone są w laboratoriach zewnętrznych, z którymi Prezes UOKiK, jako Zarządzający systemem, podpisuje umowy na wykonywanie usługi badania jakości paliw, w tym przypadku laboratorium Instytutu Nafty i Gazu – Państwowego Instytutu Badawczego w Krakowie.

Należy podkreślić, że laboratoria badające próbki paliw w ramach systemu monitorowania i kontrolowania jakości paliw muszą spełniać wymagania określone w art. 2 ust. 1 pkt 20 ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw tj. muszą być niezależne od przedsiębiorców wykonujących działalność gospodarczą w zakresie wytwarzania, magazynowania lub wprowadzania do obrotu paliw, muszą również uzyskać akredytację, na zasadach określonych w przepisach o systemie oceny zgodności, do wykonywania badań jakości paliwa.

Laboratorium Instytutu Nafty i Gazu – Państwowego Instytutu Badawczego w Krakowie, przeprowadziło badania zgodnie z obowiązującymi w tym zakresie przepisami, tj. ustawą o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw, rozporządzeniem Ministra Gospodarki z dnia 25 marca 2010 r. w sprawie metod badania jakości paliw ciekłych (Dz. U. z 2010 r. Nr 55, poz. 332) oraz rozporządzeniem w sprawie wymagań jakościowych dla paliw ciekłych, które wykazało niespełnienie wymagań jakościowych w zakresie parametru – odporność na utlenianie.

Stosownie do obowiązujących przepisów, ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw, laboratorium dokonuje oceny jakości paliwa na podstawie wyniku badania jednej próbki dostarczonej przez inspektorów Inspekcji Handlowej. Dotyczy to odpowiednio badania próbki i próbki kontrolnej (badanej na wniosek kontrolowanego).

Odnosząc się do stwierdzenia Strony, iż dostawca paliwa dysponuje certyfikatami jakości paliwa należy zważyć co następuje.

Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów nie podważa wiarygodności dokumentów, przedłożonych przez dostawcę paliwa (świadcstw jakości). Nie podlegały one ocenie Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów, a także paliwo np. w czasie transportu czy u producenta. Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów stwierdza natomiast, że paliwo sprzedawane przez Kontrolowanego w dniu 12 sierpnia 2014 r. nie odpowiada wymaganiom jakościowym określonym dla kontrolowanego paliwa. Okoliczność, że dostarczone na kontrolowaną stację paliw, paliwo posiadało świadectwa jakości, nie stanowi dowodu na to, że sprzedawane przez stację paliwo odpowiadało wymaganiom jakościowym i z tej racji kontrola paliwa podlega wyłączeniu. Takiej regulacji ustawa nie zawiera. Istotne jest jakie paliwo kontrolowany sprzedaje, a nie jakie kupuje.

Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów uznał, po dokonaniu ponownej analizy zgromadzonego w niniejszej sprawie materiału dowodowego oraz uwzględnieniu okoliczności wskazanych przez Stronę w toku postępowania odwoławczego, że decyzja nr DIH-2 Nr 77/2014 z dnia 6 listopada 2014 r. była prawidłowa, a tym samym brak jest podstaw do jej uchylecia.

Zważywszy na przedstawione okoliczności należało postanowić, jak w sentencji. Decyzja niniejsza jest ostateczna w trybie postępowania administracyjnego.

Pouczenie

Na decyzję, zgodnie z art. 53 § 1 i art. 54 § 1 w związku z art. 3 § 2 pkt 1 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi (Dz. U. z 2012 r., poz. 270 z późn. zm.) przysługuje skarga do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie, za pośrednictwem Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów, w terminie 30 dni od dnia doręczenia skarżącemu rozstrzygnięcia w sprawie.

Z up. Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów

Wiceprezes

Dorota Karczewska

Otrzymuje:

„STARTER” SPÓŁKA Z OGRANICZONĄ ODPOWIEDZIALNOŚCIĄ SPÓŁKA KOMANDYTOWA, ul.
Przemysłowa 13, 35-105 Rzeszów.